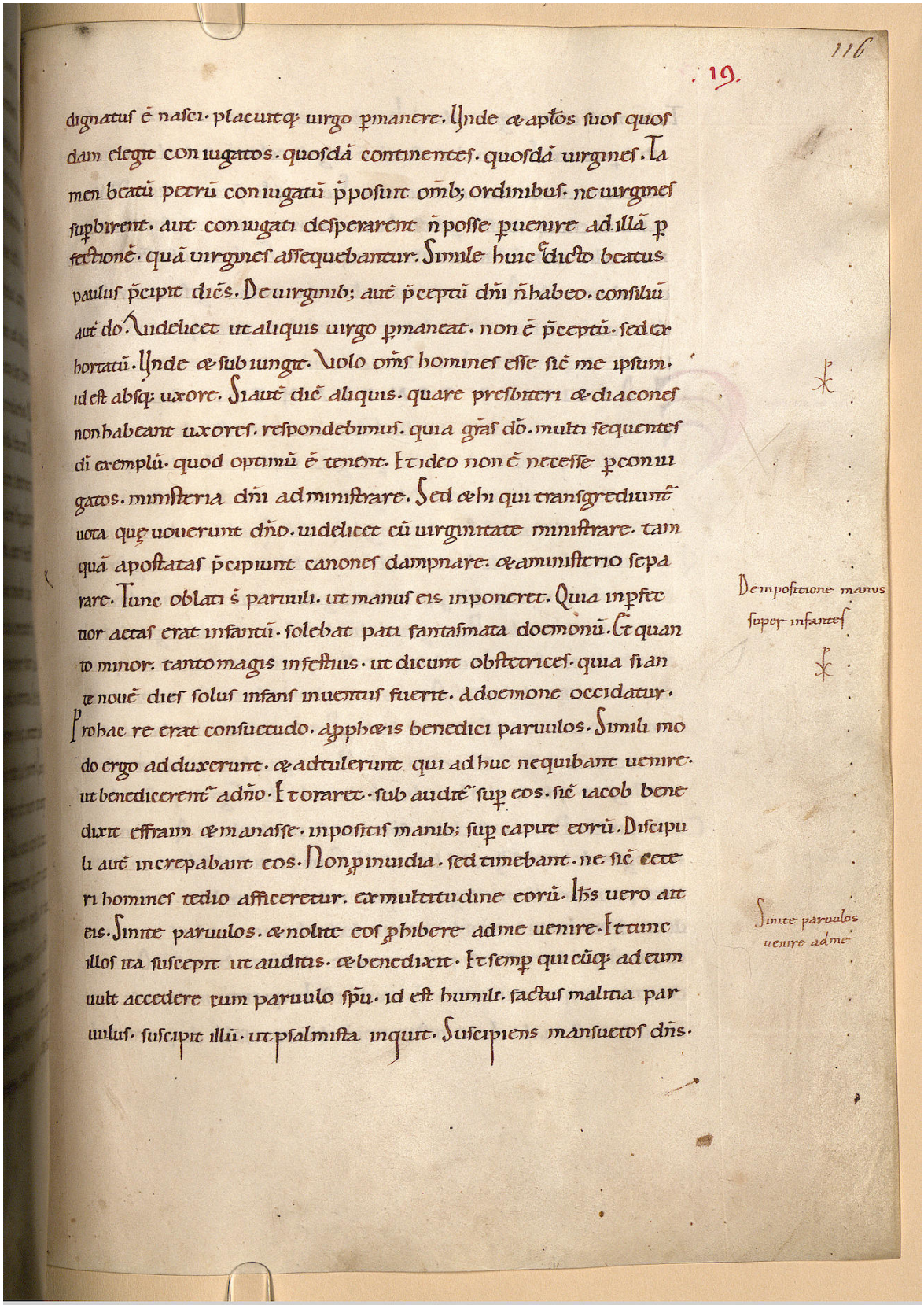

116

19.

dignatus ē nasci. placuitq; uirgo ꝑmanere. Unde & aplos suos quos
dam elegit coniugatos. quosdā continentes. quosdā uirgines. Ta
men beatū petrū coniugatū ꝑposuit oīb; ordinibus. ne uirgines
supbirent. aut coniugati desperarent nō posse puenire ad illā ꝑ
fectionē. quā uirgines assequebantur. Simile huic dicto beatus
paulus ꝑcipit dicēs. De uirginib; autē ꝑceptū dñi nō habeo. consiliū
autē do. Uidelicet ut aliquis uirgo ꝑmaneat. non ē ꝑceptū. sed ex
hortatū. Unde & subiungit. Uolo oēs homines esse sicē me ipsum.
id est absq; uxore. Si autē dicē aliquis. quare presbiteri & diacones
non habeant uxores. respondebimus. quia gras dō. multi sequentes
di exemplū. quod optimū ē tenent. Et ideo non ē necesse ꝑconiu
gatos. ministeria dñi administrare. Sed & hi qui transgrediunt
uota quę uouerunt dño. uidelicet cū uirginitate ministrare. tam
quā apostatas ꝑcipiunt canones dampnare. & a ministerio sepa
rare. Tunc oblati s paruuli. ut manus eis imponeret. Quia impfec
tior aetas erat infantū. solebat pati fantasmata doemonū. Et quan
to minor. tanto magis infestius. ut dicunt obstetrices. quia si an
te nouē dies solus infans inuentus fuerit. a doemone occidatur.
Probat re erat consuetudo. apphæis benedici paruulos. Simili mo
do ergo adduxerunt. & adtulerunt qui ad huc nequibant uenire.
ut benedicerentē adño. Et roraret. sub audiē sup eos. sicē iacob bene
dixit ephraim & manasse. inpositis manib; sup caput eorū. Discipu
li autē increpabant eos. Non ꝑ inuidia. sed timebant. ne sicē eccle
si homines tedio afficeretur. & multitudine eorū. Ihs uero ait
eis. Sinite paruulos. & nolite eos ꝓhibere ad me uenire. Et tunc
illos ita suscepit ut audistis. & benedixit. Et semp qui cūq; ad eum
uult accedere tum paruulo spū. id est humilr. factus malitia par
uulus. suscipit illū. ut psalmista inquit. Suscipiens mansuetos dñs.

De inpositione manus super infantes

Sinite paruulos uenire ad me